

Květiny pro Prahu

V 19. století byl na trhanovském zámku zahradníkem Josef Thomayer. Jeho první syn Josef se stal věhlasným lékařem, zatímco mladší František kráčil v otcových šlépějích. Po studiu na přírodovědecké fakultě byl jmenován městským zahradním architektem. V roce 1885 navrhl, aby se zásobárnou městských sadů stala Rajska zahrada. Přibližnou představu o její kapacitě nám může dát údaj z Thomayerových zápisků. Uvedl, že dodala na 120 tisíc sazenic k vypěstování v městských sadech a všechny ty rostliny pak použili k výzdobě pavilonů a prostor na Zemské jubilejní výstavě v r. 1891.

K zásadní změně došlo v roce 1937, když v severní části zahrady postavili budovu Baxových učňovských závodů, dnes je to VŠE. Staré časy připomíná park Rajska zahrada a ulice U Rajske zahrady. Její produkce se postupně přesunula na pozemek někdejší usedlosti Parukářka. Nová zahrada získala ještě část prostoru po zrušené továrně na střelivo. Prahu tak i nadále zásoboval Žižkov, kde na novém stanovišti pěstovali v daleko větším množství i sazenice ozdobných keřů a parkových stromů.

Zahrada dostala prachobyčejný název Zásobní, jak o tom svědčí jméno přilehlé ulice. Její produkci využívaly Vinohrady, Staré a Nové Město, Letná a Smíchov, v menší míře i ostatní čtvrti. Rozumí se nejen pro obnovu a údržbu veřejných prostranství, k odběratelům patřila i květinářství. V okrajových částech Prahy prosperovala soukromá zahradnictví, kam chodili lidé pro kytky a zeleninu. Než ve Vokovicích někdy v polovině padesátých let otevřeli Ovoce a zeleninu, měli jsme zahradnictví jen o dvě ulice dál. „Bohuško, dojdi k Bonefovi pro česnek,“ vybídla mě babička. Jindy to byl květák, nebo brambory. O pár let později mi došlo, že pan Bonev nepochybně pocházel z Bulharska.

Na místě kdysi největšího zahradnictví se nachází pěkný rozlehlý park Parukářka.